

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

De Communione sub vtraque specie, & paruulorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

a. Nulla gratia necessaria ad salutem eos defraudari, &c.]
 Dum docet hic text. sub altera tantum specie totum Christum contineri, & verum Sacramentum sumi, ac propterea nulla gratia ad salutem necessaria defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt, videtur probare vtramque speciem non conferre plus gratiae, quam alteram tantum, ut per Catet. quest. 80. art. 12. Sot. m 4. diff. 12. quest. 1. art. 12. Martin. Ledesma 1. par. 4. quest. 21. art. 12. dub. 2. Petr. Sot. lett. 10. de Eucharist. Hefellin. de Communione sub utraque specie tratt. 3. Suar. disput. 63. de Eucharist. tract. 2. Aegid. de ConincK. de Sacram. quas. 79. art. 1. numer. 44. qui quid post Alex. Catalium nostrum, & Vaquez dicat Huc. ad d. disp. 11. de Eucharist. diff. 6.

Paruulos non obligari ad Communionem sacramentalem.

C A P V T I V .

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Infantes si daretur eis Communio, reciperens gratiam,

3. Parochus communicare non potest perpetuo, & absolute fatuos, sed tantum semifatuos, tempore quo habent dilucida interualla.

D Enique eadem sancta Synodus docet^a paruulos, & reservationis carentes, nulla obligari necessitate ad sacramentalem Eucharistia communionem, siquidem, per^b Baptismi lauacrum regenerati, & Christo incorporati, adeptam iam filiorum Dei gratiam in illa etate amittere non possunt, & neque ideo tamen dammenda est antiquitas, si eum morem in quibusdam locis aliquando seruauit. Ut enim sanctissimi illi Patres sui facti probabilem causam pro illius temporis ratione habuerunt, ita certe eos nulla salutis necessitate id fecisse, sine controversia credendum est.

1. **V** Ide Henriquez in summ. lib. 8. de Eucharist. cap. 42. & princ. Galer. in margarita causum conscient. verb. Eucharistia pag. 102. col. 1. Vaquez in 3. p. tom. 3. disput. 22. num. 17. & disp. 21. 4. num. 35. Petr. de Ledesma in summ. part. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia. cap. 13. concl. 7. Valer. Reginal. in praxi fori penit. lib. 29. quest. 4. n. 83. Aegid. de ConincK. de Sacram. tom. 1. q. 80. art. 9. à num. 72. Bonacini. eod. tract. disp. 4. quest. 1. punctio 3. num. 2. Filii. in quest. moralibus tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 185. & 187. Ioan. Sancti. in select. disp. 38. n. 1. & 9. late Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. tract. de Venerabilitate Eucharist. Sacramento disp. 13. sed. 2. num. 8. cum seqq. Torreblanca de iure spirituali lib. 2. cap. 7. num. 65. cum seqq. Vbi etiam quid in septimo etatus anno patulus danda est Eucharistia cum Penitentia. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disp. 9. diff. 4. vers. circa infantes.

Infantes si daretur eis Communio receptuorū gratiam, resoluunt Victoria in summ. verb. Eucharistia, num. 84. in fine. Soar. tom. 3. disput. 62. sect. 4. Barthol. ab Angelo dialog. 4. §. 23. Petr. de Ledesma d. cap. 13. concl. 8. dubia 2. Aegid. de ConincK d. g. 80. art. 9. num. 77. Bonacini. d. punctio 3. num. 2. vers. obseruant. post Suar. & Vaquez. resolut. Ioan. de Lugo ubi supra. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 9. diff. 19. Ratio est secundum illos, quia cessante prohibitione Ecclesie, posset Eucharistie Sa-

crumentum ob instantem causam dari paruulis, sicut olim datur; ergo signum est paruulos esse capaces Eucharistie, & consequenter receptuorū ipsius effectum, si ipsi administraretur.

a. Venerationis carentes.] Vnde perpetuo, & absolute fatuos in sanitate communicare non posse Parochum, sed tantum semifatuos, & non continuo amentes tempore, quo habent dilucida interualla, resoluunt Henriq. d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bonacini. d. disp. 4. g. 6. punctio 1. ex num. 4. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 1. tract. 4. cap. 4. Villalob. in summ. p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 3. Sancti. in select. disp. 26. num. 5. & disp. 36. num. 9. Antonin. Diana resolut. moral. part. 2. tract. de celebrat. Missar. resol. 79. quos refero de officio, & potest. Parochi cap. 20. num. 19. vbi num. 43. de infirmo delirante. Hurtado d. disp. 9. diff. 20.

b. Nee tamē ideo dammenda est antiquitas, &c.] Olim namque consuetudo fuit in varijs prouincijs conferendi Eucharistiam infantibus, ut constat ex Dionysio de Eccles. hierarch. cap. 7. & ex Cypriano lib. de lassis, & ex Gregorio Magno in suo Missali veteri, quod Romæ extat, & id fuisse in Hispania consuetum, supponit Concil. Tolet. XI. can. 11. resert. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 9. diff. 19. vers. Ricard. & Aegid. de ConincK d. art. 9. num. 75.

De Communione sub utraque specie, & paruolorum.

1. Excommunicantur ducentes omnes Christi fideles ex Dei precepto, vel necessitate Sacramenti debere sumere utraque speciem S. Eucharistie.

2. Ecclesia iustis de causis precepit laicis, & clericis non conscientibus Communionem sub una tantum specie.

3. Totus, & integer Christus sub una panis specie

suntur.

4. Paruulis non est necessaria Eucharistie Communionis.

5. Pueri in qua etatis parte incipient habere discretionem sufficientem ad obligationem praecetti communicandi, relinquunt arbitrio Confessarij & parentum.

C A N O N I .

Si quis dixerit, ex Dei precepto, vel necessitate salutis, omnes & singulos Christi fideles utramque speciem sanctissimi Eucharistie Sacramenti sumere debere, anathema sit.

B C A N O N I I .

Si quis dixerit, sanctam Ecclesiam Catholica non iustis causis, & rationibus adductam fuisse, vt laicos, atque etiam Clericos non conscientes sub panis tantummodo specie communicaret, aut in eo errasse, anathema sit.

C A N O N I I I .

Si quis negauerit totum, & integrum Christum omnium gratiarum fontem, & auctorem, sub una panis specie sumi, quia, vt quidam falsò afferunt, non secundum ipsius Christi constitutionem sub utraque specie sumatur, anathema sit.

§ C A .

a. Concil. constant. feb. 13.

b. Suprà c. 1. & Concil. Constant. de com. loco. c. 3. & feb. 13. c. 3. & can. 3. Concil. Constant. feb. 13.

CANON IV.

Si quis dixerit^a, parvulis, antequam ad annos discretionis peruerterint, necessariam esse Eucharistia^b communionem, anathema sit.

Duos vero articulos^c, alias propositos, nondum tamen excusos, videlicet: An rationes, quibus sancta Catholica Ecclesia adducta fuit, ut communicaret laicos, atque etiam non celebrantes Sacerdotes, sub vna tantum panis specie, ita sint retinendae, ut nulla ratione Calicis vsus cuiquam sit permittendus, & An si honestis, & Christiane charitati consentaneis rationibus concedendus alicui vel nationi, vel regno Calicis vsus videatur, sub aliquibus conditionibus concedendus sit, & quænam sint illæ: Eadem sancta Synodus^d, in aliud tempus, oblata sibi quam primum occasione, examinandos, atque definitiendos referuat.

1. a CANON I.] Vide Cardin. Bellarmin, in controver. Cathol. lib. 4, de Eucharistia, cap. 20. cum seqq. Henric. in summ. lib. 8, de Eucharistia, cap. 22. Valer. Reginald. in præf. fori penitent. lib. 29, num. 58. in fine, Aegid. de Cominc de Sacrament. tom. 1. q. 80. num. 111. cum seqg. Fililuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 201. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 10. diff. 15.
2. b CANON II.] Vide Aegid. de Cominc de Sacrament. tom. 1. quest. 30. num. 121. vbi percurrit infinitas rationes, quas habet Ecclesia præcipendi laicos, & clericis non conficiens. Communionem sub vna tantum specie, idem tradit Hurtado de Sacrament. tom. 2. disput. 10. de Eucharistia diff. 5. vers. supposito.
3. c CANON III.] Vide Baldwin. iun. super opera contravers. Bellarmini parv. 1. lib. 2. cap. 8. a prince. Aegid. de Co-

ninc K de Sacram. tom. 1. q. 76. art. 3. à num. 32.

d CANON IV.] Vide Henric. in summ. lib. 8. 4. cap. 2. §. 4. Bonacim. de Sacrament. disput. 4. quest. 3. puncto 3. num. 2. Vincent. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. num. 40. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Euchar. disput. 9. diff. 4. vers. circa infantes.

Relinqui debere arbitrio Confessarij & parentum in qua etatis parte incipiunt pueri habere discretionem sufficiensem ad obligationem præcepti communicandi, resoluunt Soat. tom. 3. disp. 70. sent. 1. Valer. Reginald. in præf. fori penit. lib. 29. n. 83. Aegid. de Cominc de Sacram. tom. 1. q. 80. art. 11. dub. 4. nu. 102. Jacob. de Graff. in auctor. decisi. p. 1. lib. 2. c. 38. num. 15. Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 7. cap. 3. q. 10. Possuin. de officio curati. c. 8. num. 9. & 10. Bonacim. d. disp. 4. q. 7. punct. 2. u. 2. Ego ipse de officio. & potest. Parechi c. 20. n. 18.

DE REFORMATIONE.

Episcopi gratis debent ordinare dimissorias, & testimoniales dare, nec illi, corumve ministri aliquid pro sigillo etiam sponte oblatum recipere possunt. Vbi est consuetudo aliquid recipiendi pro litteris, nihil capiatur a Notariis pro officio ultra decimam viiiii aurei partem, modò aliunde ijs non suppetat salarium, &c.

CAPUT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Ordinator non potest accipere ab Ordinario aliquam mercedem.
3. Diaconi qui soluerunt decem scuta suo Ordinario pro obtinendis litteris dimissorialibus, incident in simoniam.
4. Simonia committitur si prouisio fiat mercede, & prelio.
5. Episcopis, eorumque vicariis nihil licet accipere pro executione litterarum Apost. dispensationum matrimon. & absolutionum.
6. Litteræ publicatoria gratis concedi debent.
7. Dimissoria, commendatitiae, aut testimoniales litteræ gratis concedi debent.
8. Ordinum collatores, siue illorum ministri nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur.
9. Beneficiorum collatores, nil pro collatione, seu qua-
- uis alia dispositione beneficiorum directe, vel indirecte accipere, vel exigere possunt.
10. Cancellarius quid possit accipere pro collatione & institutione Ecclesiistarum.
11. Notarii quid pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus recipere possint.
12. Commendatitiae, aut testimoniales litteræ gratis concedenda.
13. Episcopo, vel eius vicario non licet quicquam accipere pro dispensationibus matrimonialibus.
14. Notario, vel Cancellario ex quibus nihil licet accipere.
15. Ex quibus aliquid liceat percipere.
16. Notarii possint aliquid accipere pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus quando nullum habent stipendum constitutum ab Episcopo.
17. Verba hec important graues, & grauiores penas.

Quoniam^a ab Ecclesiastico ordine omnis avaritia suspicio abesse debet, nihil pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam clericalis Tonsuræ, nec pro litteris dimissoriis, aut testimonialiis, nec pro sigillo, nec alia quacunque de causa, & etiam sponte oblatum Episcopi, & alij Ordinum collatores, & aut eorum ministri quovis pretextu accipiant. **y** Notarii vero in ijs tantum locis, in quibus non vigeret laudabilis consuetudo nihil accipendi, pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus decimam viiiii aurei partem accipere possint: & dummodo eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo, nec Episcopo ex notarii commodis aliquod emolumenatum ex eisdem Ordinum collationibus directe, vel indirecte pronenire posset, tunc enim gratis operam suam eos præstare omnino teneri decernit, contrarias taxas, ac statuta, & consuetudines, etiam immorabiles, quorumcumque locorum, quæ potius abusus, & corruptelæ, simoniæ prauitati sauentis, nun-

^a Vide 1. L. terian. c. 6. 3. Concil. Calcedon. actio- ne 15. c. 2. Concil. Au- relian. 2. c. 3. Concil. Tol. 8. cap. 1. cap. ficer. Episco- pam 1. q. 1. & c. 1. de simo- de quibus Milicuran. Concil. c. 14.